

ΤΗ Ι' ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

† Μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Λαυρεντίου.
Εὐστου ἐπισκόπου Ῥώμης τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν (†258).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει δέσρῳ, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἀβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὥς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοοσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου

σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * * * *

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ', καὶ τοῦ Ἀγίου γ'.

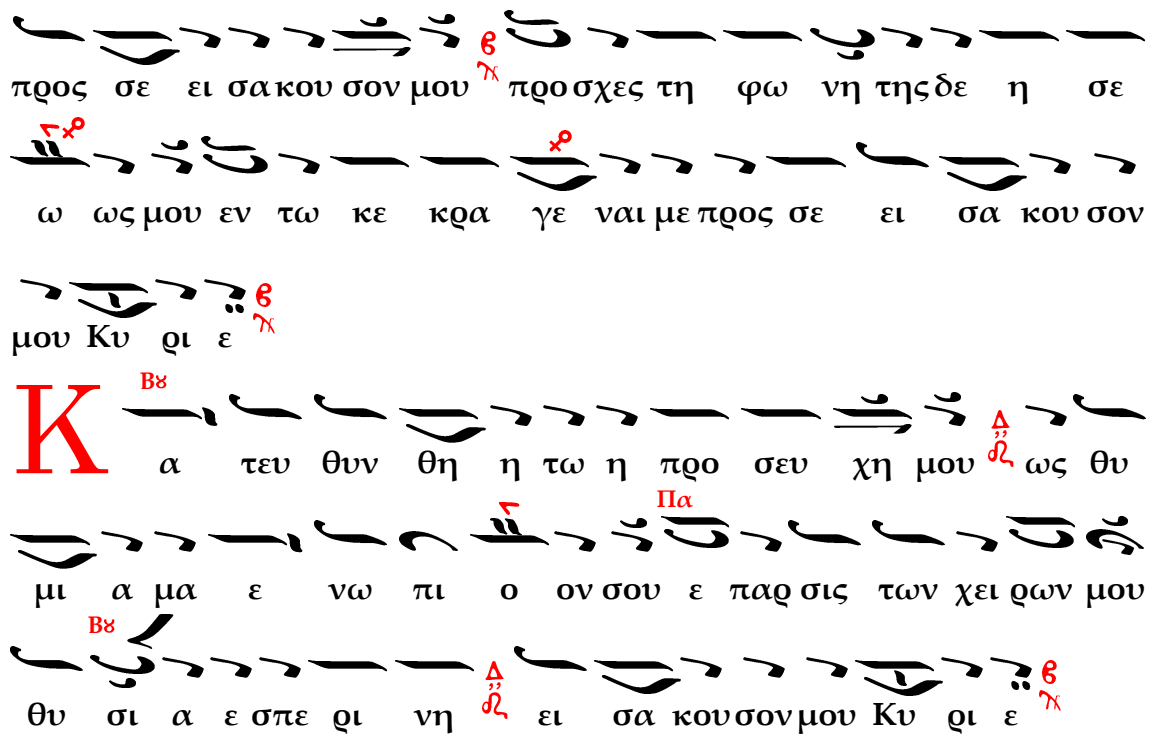
Ἦχος Βου ξ

K ^{B8}   ⁶ ^{7x}

υ ρ ι ε ε κ ε κ ρ α ξ α π ρ ο ς σ ε ε ι σ α κ ε σ ο ο ν μ ο υ

Πα ^{B8}   ⁹

ε ι σ α κ ο υ σ ο ν μ ο υ Κ υ ρ ι ι ε Κ υ ρ ι ε ε κ ε κ ρ α ξ α

Στιχηρά προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Ὡδωκας σημείωσιν.

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Δεῦτε νῦν τὴν κρείττονα, ἀλλοιωθέντες ἀλλοίωσιν, οὐρανόφρονες σήμερον, Χριστῷ συμμορφούμενοι, εὐσεβῶς καὶ γῆθεν, ἐφ' ὑψηλοτάτην, τῶν ἀρετῶν περιωπὴν, ἀνενεχθέντες ἀγαλλιώμεθα· δι' οἶκτον γὰρ τὸν ἄμορφον, μεταμορφούμενος ἄνθρωπον, ἐν Θαβὼρ κατελάμπρυνεν, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὡ φιλοθεάμονες, τῶν ὑπὲρ νοῦν καὶ φιλήκοι, μυστικῶς ἐποπτεύσωμεν, Χριστὸν ἐξαστράψαντα, θεϊκαῖς ἀκτίσι, καὶ ἐνηχηθῶμεν, τὴν τοῦ Γεννήτορος φωνήν, ἡγαπημένον ἀνακηρύττουσαν, Υἱὸν τὸν καταυγάσαντα, τὴν ἀνθρωπίνην ἀσθένειαν, ἐν Θαβὼρ καὶ πηγάσαντα, φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἄπαν νῦν ἐγκόσμιον, καὶ ὑπερκόσμιον σύστημα, συγκινεῖσθω πρὸς αἵνεσιν, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ νεκρῶν καὶ ζώντων, κεκυριευκότος· θεοπρεπῶς γὰρ ἑαυτῷ, μεταμορφούμενος συμπαρίστησι, τοῦ νόμου καὶ τῆς χάριτος, τοὺς πρωτοστάτας καὶ

κήρυκας, ἐν Θαβώρ ὡς ἡδόκησεν, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοῦ Ἀγίου, ὁμοια.

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρῶσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ἀνθρακά σοι ἔδωκε, Μάρτυς πυρὸς εἰς βοήθειαν, ὁ Δεσπότης καὶ Κύριος, ὑφ' οὗ πυρακτούμενος, τὸ γεῶδες σκῆνος, θάττον ἐξεδύσω, καὶ τὴν ἀθάνατον ζωὴν, καὶ βασιλείαν ἐκληρονόμησας· διό σου τὴν χαρμόσυνον, χαρμονικῶς ἐορτάζομεν, ἐορτὴν παμμακάριστε, στεφηφόρε Λαυρέντιε.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ἀνθρακας ἐμάρανας, πλάνης εἰδώλων μακάριε, ἐπ' ἀνθρώκων ὀπτόμενος· ὑφ' ὧν λεπτυνόμενος, τὸ παχὺ σαρκίον, ὡς βαρὺ φορτίον, ἀπετινάξω καὶ τὸν χοῦν, τῆς τῶν προγόνων ἡμῶν νεκρώσεως· ἐντεῦθεν ἀκατάσβεστος, ἄνθραξ ἡμῖν ἐχρημάτισας, καταυγάζων φαιδρότητι, τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην σου.

Στίχ. ς'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἀνθρακες ἀνήφθησαν, ἀπὸ Θεοῦ οἷα φαίνοντες, οἱ ἀήττητοι Μάρτυρες, τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος, τὴν ἀχλὺν τῆς πλάνης, καὶ τῆς ἀθείας, καταδιώκοντες θερμῶς, καὶ εὐσεβείας πυρσὸν ἀνάπτοντες· διὸ καὶ ὁ Λαυρέντιος, ὁ ἀληθὴς καὶ σεβάσμιος, τοῦ Σωτῆρος Διάκονος, διαπρέπει τοῖς θαύμασι.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Τῆς Ἑορτῆς.**

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Πα ρ

Δ^M ο ξ α α Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω ^{Πα} ⁹

και α γι ω ω Πνε ευ μα α α τι ^{Πα} ⁹

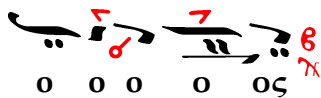
Κ^{B8} αι νυ υ υ υν και α α ει ^Α₂ και εις τ8 8 8ς ^{Πα}

αι ω ω ω νας ^Α₂ των αι ω ω νων α α α

μην ^{π 9}

Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Π ^{Πα} ^{Β8} ^{Δι}
ρο τ8 Σταυ ρ8 σ8 8 8 Κυ ρι ι ε ⁶ ⁷ ο ρος
Ου ου ρα νο ο ον ε ε μι ι ι μει ει ει ει
^{Β8} ^Δ ^{Πα}
ει το νε φε λη ως σκη η η νη η η ε ε
^{Β8} ^{π 9}
φη η η πλ8 8 8 8 το σ8 με τα μορ ορ
^{Πα}
φ8 8 με ε ε ν8 ^Δ υ πο Πα τρο ο ος σε ε μαρ τυ
^{π 9}
ρ8 με ε ε ε ν8 πα ρην ο Πε τρος συν Ι α κω βω
^{Β8} ^{π 9}
και Ι ω ω α α α αν νη ως μελλον τες συ
^{Πα}
νει ναι αι σοι ^Δ και εν τω και ρω τη η ης πα α ρα
^Μ ^{π 9}
δο ο σε ε ε ω ω ω ω ως σ8 ι να θε ω
^{Δι}
ρη σαν τες τα θαν μα α α α σι ι α α α
^{Β8} ^{Πα}
σ8 ^Δ μη δει λι α α σω ω σι ι ι τα α πα θη η η
^{Β8} ^{π 9}
μα τα α α α σ8 α προ σκυ νη η η η σαι η
^{Δι}
η η μας ^Δ εν ει ρη η η νη κα τα α ξι
^{Β8}
ω σο ον δι α το με ε ε γα σ8 8 ε λε e

Ἄνευ εἰσόδου· εὐθύς ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

* * *

καὶ εὐθύς ἀναγινώσκεται τὸ Καταξίωσον, Κύριε.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδασόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Ἀπόστιχα

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Ἐδειξεν ἀμυδρῶς, ὁ Κύριος τὴν δόξαν, τὴν θεϊκὴν ἐν ὄρει, τῷ Θαβωρίῳ ἄρτι, τοῖς μύσταις οἷς ἠθέλησε.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας.

Δεῦτε τοῖς Μαθηταῖς, συνδράμωμεν οἱ πάντες, τῶν ἀρετῶν εἰς ὕψος, ὥς ἂν ἀξιωθῶμεν, σὺν τούτοις καὶ τῆς χάριτος.

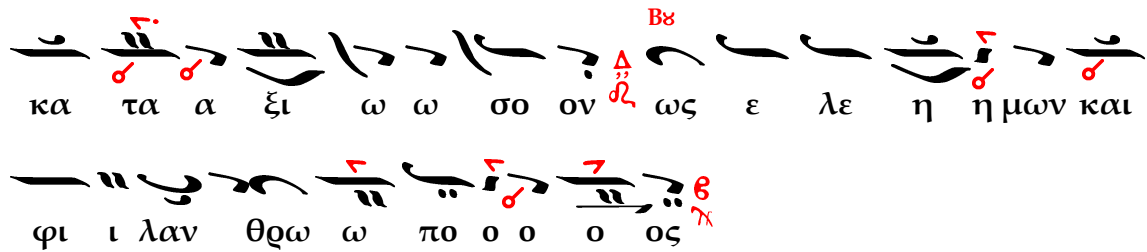
Στίχ. Θαβὼρ καὶ Ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

Πάντες οἱ γηγενεῖς, καθάρωμεν καρδίας, ὥς ἂν εὐθέτως ἔλθῃ, καὶ πρὸς ἡμᾶς ἡ δόξα, τῆς τρισηλίου χάριτος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Πα ρ

Δ^M ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω^Π
και α γι ω ω Πνε ευ μα α α τι^Π
Κ^{B8} αι νυ υ υ υν και α α ει^Δ και εις τς ς ςς
αι ω ω ω νας^Π των αι ω ω νων α α α
μην^Π
Π^{B8} ρο τς Σταυ ρς σς ς ς Κυ ρι ι ε^Β πα ρα λα
βων τς Μα θη η τας εις ο ο ρος υ ψη η η λο^{Νη}
ον^Π με τε μορ φω θης ε εμ προ σθε εν α α
αυ των^Π α κτι σι δυ να με ε ως κα α τα αυ γα α
α ζω ων α α αυ τς^Π εν θεν φι λα αν θρω ω
πι ι ι α^Π ε κει ει θεν ε ε ξς ς ς σι
ι ι ι ι α^Π δει ξαι βς λο με ε νος της Α να στα σε
ω ω ωως τη ην λαμ προ ο ο τη η η η τα^Π ης^{B8}
και η μα ας ο Θε ε ος^Π εν ει ρη η η νη

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ
ᾠδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν
εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας
κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν
καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ
εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον

(Ποίημα τοῦ Βασιλέως Θεοδώρου Δούκα, τοῦ Λασκάρεως)

Ὁ ἀναγνώστης·

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου
ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ
εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται
ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου·
ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς
νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ
ἐταράχθη ἡ καρδίᾳ μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα
ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός
σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ
ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς
καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ
ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾗ
πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν
ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· διδάξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ
θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν
ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε,
ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν
μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου· καὶ
ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός
σου εἰμι.

Καὶ εὐθὺς τὸ Θεὸς Κύριος, μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ
ἐξ ἑκατέρων τῶν χορῶν.

Ἦχος ᾠδῆς Δι-Θ.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν εὐ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν εὐ λο
γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Εἶτα τὰ παρόντα τροπάρια.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος ᾠδῆς Δι-Θ.

Τ η Θε ο το ο κω ω εκ τε νως νυν προσδρα μω
μεν α μαρ τω λοι οι και αι τα πει νοι και προ σπε σω
μεν εν με τα νοι α κρα ζον τες εκ βα θος ψυ χης
Δεσ ποι να βο η θη η σον εφ η μιν σπλαγ χνι σθαι

σα σπευσον α πολ λυ με ε θα υ πο πλη θς πται
 σμα των μη α πο στρε ψης σς δς λς κε νς
 σε γαρ και μο νηνελ πι δα κε κτη με θα

Δόξα. Τὸ αὐτό, ἢ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.
 Καὶ νῦν.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος Δι-Θ

Ο υ σι ω πη η σω ω μεν πο τε Θε ο το κε
 τας δυ να στει ει α ας σς λα λειν οι α να ξι οι
 ει μη γαρ συ προ ἱ στασο πρεσβε ευ ου σα τις
 η μας ερ ρυ σα α το εκ το σς των κιν δυ νων
 τις δε δι ε φυ λα α ξεν ε ως νυν ε λευ θε ρς
 ουκ α πο στω μεν Δε σποι να εκ σου σς γαρ δς
 λς σω ζεις α ει εκ πα ντοι ων δει νω ων

Ὁ ἀναγνώστης (χῦμα).
 Ψαλμὸς ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα. Ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ὑπαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν' ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Κανόνος.

Ὡδὴ α'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος πλ. Γα ρ

A ρ μα τη λα την Φα ρα ω ε βυ θι σε τε ρα
 τερ γρ σα πο τε **ρ** Μω σα ῖ κη ρα α βδος αυ ρο τυ
 πωσ πληξα σα **ρ** και δι ε λθ σα θα λασσαν Ισ ρα ηλ
 δε φυ γα α δα πε ζον ο δι ι την δι ε σωσεν **ρ** α
 σματω Θε ω α να μελπον τα **ρ**
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας **ρ**

Των λυπηρών επαγώγαι χεῖμα ἕξει τὴν ταπει-
νήν μὲ ψυχὴν ^ῥ και συμφορῶν νεεφητὴν ἐμὴν καλυ-
πτῶσι ^ῥ καρδιάν Θεοῦ νυμφευτε ἀλλή Φώστε το κύρι
ἀντοθεῖον και προαιώνιον ^ῥ λαμψον μοι το φῶς το χαρ-
μοσυνον ^ῥ

Υπεράγια Θεο το κέσῶσον ἡ μᾶς ^ῥ

Εξάμετρων ἀναγκῶν και θλίψεων και ἐξεχ-
θρῶν δυσμενῶν ^ῥ και συμφορῶν βίβλου λυτρωθεῖς πα-
ναχραντε ^ῥ τηκράται ἀδυναμείσῃ ἀνυμνωμε-
γαλυυνωτὴν ἀμετρον σὺ συμπαθειαν ^ῥ και τὴν εἰς
ἐμείσῃ παράκλησιν ^ῥ

Δοξα Πατρὶ και Υἱῷ και Ἁγίῳ Πνεύμα-
τι ^ῥ

Νυν πεποιθῶς ἐπὶ τὴν σὴν κατεφυγον ἀντιλη-
ψιν κράται ^ῥ ἀν και πρὸς τὴν σὴν σκεεπὴν ὁ λοψυχῶς

ε δραμον και γο νυ κλινω δεσ ποινα και θρη νω και στε να
α ζω μη με πα ρι δης τον αθ λι ον των χρι στι α νων
κα τα φυ γι ον

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι
ω νων α μην

Ο υ σι ω πη σω τς βο αν τρα νο τα τα τα με
γα λει α τα σα ει μη γαρ συ κο ο ρη παν το τε
προ ι στα σο υ περ ε μς πρε σβευ ου σατω Υι ω και
Θε ω ω σς τις εκ το σς τς με κλυ δω νος και δει νων
κιν δυ νωνερ ρυ σα το

ᾠδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Ο υ ρα νι ας α ψι δος ο ρο φς γε Κυ ρι ε
και της Εκ κλη σι ας δο μη η τορ συ με στε ρε ω σον
εν τη α γα πη τη ση των ε φε των η α κρο
της των πι στων το στη ριγμα μο νε φι λανθρω πε
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

A πο ρη σας εκ παντων ο δυ νη ρως κρα ζω σοι

προ φθα σον θερ μη προ στα σι ι α και σην βο η θει αν

δος μοι τω δω λω σω τω τα πει νω και α θλι ω τω

την σην αν τι ληψιν ε πι ζη τω εν τι θερ μως

Υ περ α γι α θε ο το κε σω σον η μας

E θαν μα στω σας ον τως νυν επ ε μοι δεσ ποι να

τας ευ ερ γε σι ας σω κο ο ρη και τα ε λε η σω

ο θεν δο ξα ζω σε και α νυ μνω και γε ραι ρω

την πολ λην και α μετρον κη δε μο νι αν σω

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι

K α ται γις με χει μα ζει των συμ φο ρων δεσ ποι να

και των λυ πη ρων τρι κυ μι ι αι κα ταπον τι ζω σιν

αλ λα προ φθα σα σα χει ρα μοι δος βο η θει ας

η θερ μη αν τι ληψις και προ στα σι α μη

K αι νυν και α ει και εις τω αι ω νας των αι

ω νων α μην

A λη θη Θε ο το κον ο μο λο γω δεσ ποινα

σε την τϑ θα να τϑ το κρα α τος ε ξα φα νι σα σαν

ως γαρ φυ σι ζω ος εκ των δε σμων των του α δου

προς ζω ην α νη γα γες εις γην με ρευ σαν τα

Δ ι α α σω σον α πο κιν δυ νων τϑς

δϑ ϑ λϑς σϑ Θε ο το κε ο τι παν τες με τα Θε

ον εις σε κα τα φυ γο μεν ως αρ ρη κτον τει χος και

προ ο στα σι αν

E πι ι βλε ψον εν ευ με νει α πα

νυ υμ νη τε Θε ο το κε επι την ε μην χα λε

πην τϑ σω μα α τος κα κω σιν και ι α σαι της ψυ

χης μϑ ϑ το αλ γο ο ο ος

Εἵτα μνημονεύει ὁ ἱερεύς, δι' οὗς ἡ παράκλησις γίνεται, καὶ ἡμεῖς μεθ' ἐκάστην αἵτησιν ψάλλομεν τὸ Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (κώμη, νήσῳ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας (ἡ μονῆς) ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (ὀνόματα).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς Ἀμήν.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἦχος Δι

Πρεσβεία θεομηκαί τειχος ἀπροσμάχη
τον ἐλεῖς πηγὴ τῆς κοσμοκαταφυγιῶν
ἐκτενωσ βοῶ ὡς μέν σοι Θεοτοκε Δε
σποινα προοφθασον καὶ ἐκκινδυνῶν λυτρωσαίη
μας ἡ μονή ταχέως προστατευούσα

Ὁδὴ δ'.

Ἦχος Γα ρ

Ὁ εἰρμός.

Συμῆς Κυρίε συμεκαδυναμίσου
Θεοὸς συμεγαλλίαμα ὁ πατρικὸς
κολπῆς λιπὼν καὶ τὴν ἡμετέραν πτωχείαν
ἐπισκεψάμενος διὸ συντωπρωφῇ τῇ Ἀββᾷ

κἄμ σου κραυγαζω² τηδυναμεισδοξαφιλαν

θρωπε²

Υπερ αγιαθεοτοκεσωσονημας²

Και παλοιπον αληνη ευρησαντιληψιν² που

προσφυυγωπαδεκαισωθησομαιτιναθερμηνε

ξωβοηθον² θλιψεσιταβιις και ζαλαις οιμοικλο

νυμενος² εις σε μονηνελπιζωκαιθαρωκαικαυ

χωμαι² καιπροστρεχωτησκεπησσωσονμε²

Υπερ αγιαθεοτοκεσωσονημας²

Τονποταμοντονγλυκερονταελευς² σ² τον

πλυσιιαιςδωρεαιςδροσισαντατηνπαναθλιαν

καιταπεινην² παναγνεψυχηημ² τωνσυμφορων

καιτωνθλιψεων² καμινωφλογισθεισανμεγαλυ

νωκηρυττω² καιπροστρεχωτησκεπησσωσον

με²

ΔοξαΠατρικαιΥιωκαιΑγιωΠνευμα

τι

Σ ε την αγ νην σε την παρ θε νον και α σπιλον μο

νην φε ε ρω τει χος α προ σμα χη τον κα τα φυ γη

σκε πη κραται αν ο πλον σω τη ρι ι ας μη με πα ρι

δης τον α σω τον ελ πης α πη λπι σμε νων α σθε νων

συμ μα χι α θλι βο με νων χα ρα και αν τι λη

ψις

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α μην

Π ως ε ξει πειν σθ κατ α ξι αν δυ νη σο μαι τας

α με ε τρας οι κτιρ μς σθ δεσ ποι να τας την ε μην

παν το τε ψυ χην δει νως πυ ρα με ε νηνως υ δωρ πε

ρι δρο σι σαν τας αλλ ω της σης προ νοι ας και της ευ

ερ γε σι ας ης α φθο νως αυ τος πα ρα πη λαυ

σα

Ὁδὴ ε΄. Ὁ εἰρμός.

Ι να τι με α πω σω α πο τς προ σω πς σς
το φως το α δυ τον και ε κα λυ ψε με το αλ λο τρι
ον σκο τος τον δει λαι ον αλλ ε πι στρε ψον με και προς
το φω ω των εν το λων σς τας ο δς μς κα τευ θυ νον
δε ο μαι

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Ε υ χα ρι στως βο ω σοι χαι ρε μη τρο παρ θε
νε χαι ρε θε ο νυμ φε χαι ρε θει α σκε πη χαι ρε ο
πλον και τει χος α πορ θη τον χαι αι ρε προ στα σι α και
βο η θε ε και σω τη ρι α των εις σε προ σρε χον
των εκ πι στε ως

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Ο ι μι σςν τες με μα την βε λε μναν και ξι
φη και λα κκον ην τρε πι σαν και ε πι ζη τς σι το παν
α θλι ον σω μα σπα ρα ξαι μς και κα τα βι βα σαι

προς γην α γνη η ε πι ζη τς σιν αλλ εκ τς των προ
φθα σα σα σω σον με

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι

Α πο πα σης α να γ κης θλι ψε ως και νο
σς και βλα βης με λυ τρωσαι και τη ση δυ να μει εν τη
σκε πη σς φυ λα ξον α τρω τον εκ παν τος κιν δυ νς
και εξ εκ θρω των των πο λε μων των και μι σων των με
κο ρη πα νυ μνη τε

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι
ω νων α μην

Τ ι σοι δω ρον προ σα ξω της ευ χα ρι στι ας
ανθ ων περ α πη λαυ σα των σων δω ρη μα των και της σης
α με τρη τς χρη στο τη τος τοι γα ρον δο ξα ζω υ
μνο λο γω ω και με γα λυ νω σς την α φα τον προς με
συμ πα θει αν

Ὡδὴ 5'. Ὁ εἰρμός.

Την δε ε ε η σιν εκ χε ω προς Κυ ρι ον και
αυ τω α πα γγε λω ω μϑ τας θλιψεις ^ν_δ ο τι κα κων η
ψυ χη μϑ ε πλη η σθη ^Δ₉ και η ζω η μϑ τω α δη προ
σηγ γι σε ^ν_δ και δε ο μαιως Ι ω νας ^Δ₉ εκ φθο ρας ο Θε
ος με α να γα γε ^ν_δ

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας ^ν_δ

Τα νε ε ε φη των λυ πη ρων ε κα λυ ψαν την
α θλι αν μϑ ψυ χη ην και καρδι αν ^ν_δ και σκο τα σμον εμ
ποι ου σι μοι κο ο ρη ^Δ₉ αλλ η γεν νη σα σα φως το α προ
σι τον ^ν_δ α πε λα σον ταυ τα μα κρα ^Δ₉ τη εμ πνευ σει της θει
ας πρε σβει ας σϑ ^ν_δ

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας ^ν_δ

Πα ρα α α κλη σιν εν ταις θλι ψε σιν οι οι δα και
των νο σων ι α τρον σε γι νω σκω ^ν_δ και παν τε λη συν
τριμ μον τϑ θα να α τϑ ^Δ₉ και πο τα μον της ζω ης α νε ξαν

τλη τον και παν των των εν συμφοραις τα χι νην και ο
ξει αναν τι ληψιν

Δ ο ξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα
τι

Ο υ κυ υ υ πτωσ τον βυθον τς ε λε ε ς και
την βρυσιν των α πει ει ρων θαυματων και την πη γην
την α ε να ον ο οντως της προς ε με συμπαθει ας σς
δε ποι να αλλ α πασιν ο μο λο γω και βο ω και
κη ρυτ τω και φθε γγομαι

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι
ω νων α μην

Ε κυ υ υ κλωσαν αι τς βι ου με ζα α λαι ω σ
περ με λισσαι κη ρι ι ον παρθε νε και την ε μην κα
τα σς σαι καρ δι ι αν κα τα τι τρω σκς σι βε λει των
θλι ψε ων αλλ ευ ροι μοι σοι βο η θον και δι ω κτην
και ρυστην πα να χραντε

 ι α α σω σον α πο κιν δυ νων τας
 δα ς λας σα Θε ο το κε ο τι παν τες με τα Θε
 ον εις σε κα τα φευγο μεν ως αρ ρη κτον τει χος και
 προ ο στα σι αν

 α χραν τε η δι α λο γον τον Λο ο
 γον α νερ μη νευ τως επ ε σχα των των η με ρων
 τε κου σα δυ σω πη σον ως ε χ σα μη τρι κην πα
 αρ ρη σι α α α αν

Εἶτα μνημονεύει ὁ ἱερεύς, δι' οὓς ἡ παράκλησις γίνεται, καὶ ἡμεῖς μεθ' ἐκάστην αἵτησιν ψάλλομεν τὸ Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (κώμη, νήσῳ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας (ἡ μονῆς) ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (ὀνόματα).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Ἦχος Δι-Θ

Προστασια των Χριστιανων ακταιαι
σχυντε μεσι τει α προς τον Ποιητην α με τα
α θετε μη παριδης α μαρτων δε η σεων
φωνας αλλα προφθασον ως α γαθη εις την
βοηθειαν ημων των πιιστως κραυγαζον
των σοι τα αχυνον εις πρεσβειαν και σπευ
σον εις ικεσι ιαν η προστατευουσα
α ει θεο το κει των τιμων των σε

Ἦχος Βου Σ

Εκνεοτητος μου πολ λαπολει με παα
θη αλλ αυτος αν τι λαβου και σω σον Σωτηρ μου
(δεις)

Οιμισουντες Σιων αισχυνθητε α πο του Κυ
ριου ως χορτος γαρ πυρι εσεσθε α πεξηραμ
μενοι (δεις)

Δόξα...

A γι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω ου ου ται
και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νε ται τη Τρι α
δι κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ φι ι ως

Καὶ νῦν...

A γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα της χα
α ρι τος ρει ει θα αρ δευ ο ον τα α πα σα ντην κτι
ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν

Ἦχος Βου

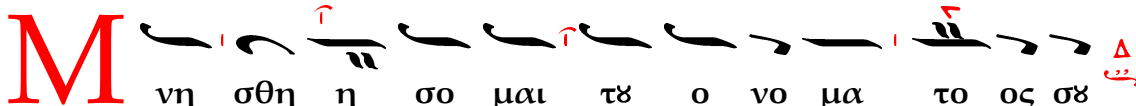
M νη σθη η σο μαι του ο νο μα το ος σου
εν πα ση γε νε α και γε νε α

Στίχ. Ἀκουσον, θύγατερ, καὶ ἵδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

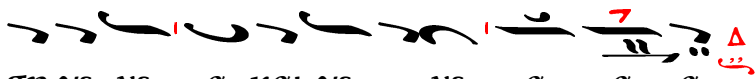
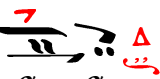
T ου ο νο μα το ος σθ μνη σθη η η η η
σο μαι εν πα α α ση γε νε α και γε νε α α
α α α

ἢ ἕτερον εἰς ἦχον β'.

Ἦχος Δι

Μνη σθη η σο μαι τς ο νο μα το ος σς

εν πα ση γε νε α και γε νε α (δισ)

Στίχ. Ἀκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Του ο νο μα τος σς μνη σθη η σο μαι εν πα
 ση γε νε α και γε νε α

Ὁ ἱερεύς· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ').

Ὁ ἱερεύς· Σοφία· ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου, τὸ Ἀνάγνωσμα. Πρόσχωμεν.

Ὁ χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

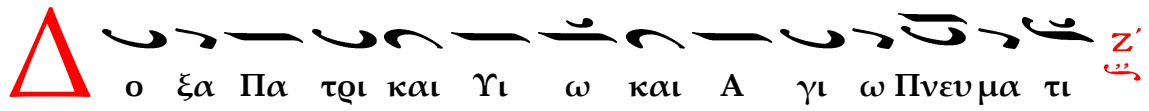
Ὁ ἱερεύς· (Λουκ. ι' 38-42, ια' 27-28).

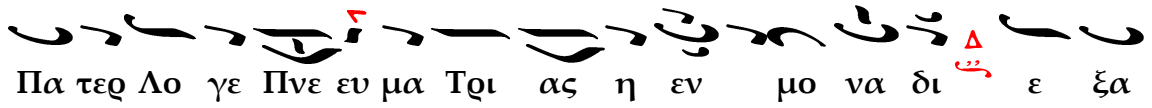
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά· Γυνὴ δέ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ· ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφὴ μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπὲ οὖν αὐτῇ, ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά· ἐνὸς δὲ ἐστὶ χρεῖα. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἣτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ μαστοί, οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦν γε. Μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Ὁ χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

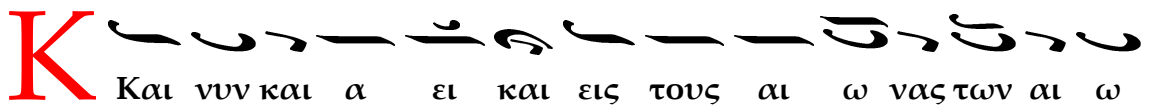
Καὶ εἶτα·

Ἦχος Δι

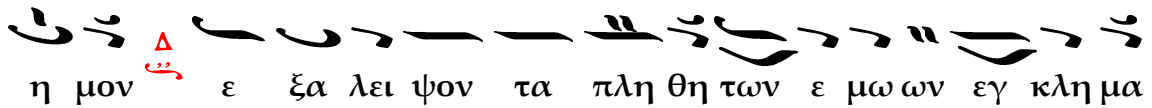
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι ζ'

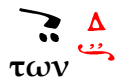
 Πα τερ Λο γε Πνε ευ μα Τρι ας η εν μο να δι Δ ε ξα

 λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα των Δ

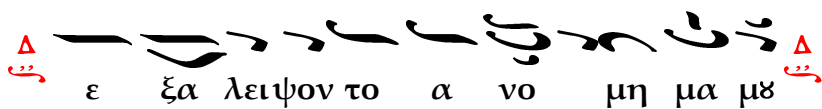
Κ Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

 νων Α μην ζ' Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε

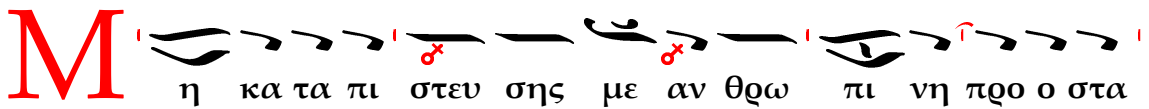
 η μον Δ ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα

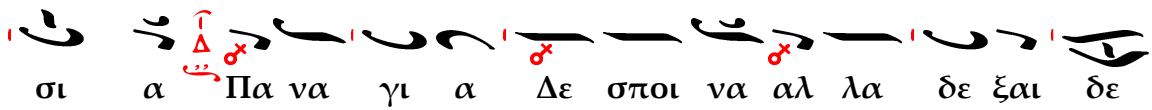
 των Δ

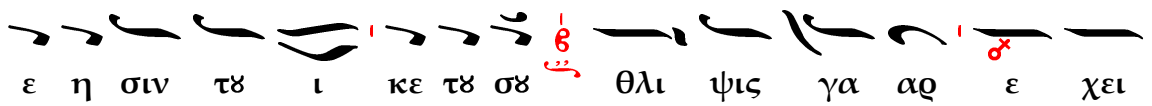
Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου

 ε ξα λει ψον το α νο μη μα μς Δ

Ὅλην ἀποθέμενοι. Ἦχος π Δι

Μ η κα τα πι στευ σης με αν θρω πι νη προ ο στα

 σι α Δ Πα να γι α Δε σποι να αλ λα δε ξαι δε

 ε η σιν τς ι κε τς σς ε θλι ψις γα αρ ε χει

 με φε ε ρειν ου δυ να μαι Δ των δαι μο ο νων τα το

ξευμα τα σκε πην ου κε κτημαι ου δε πδ προ σφυ γω
 ο αθ λι ος παν τοθεν πο λε μδ με νος και πα ρα μν
 θι αν ουκ ε χω πλην σδ Δεσ ποι να τδ κο σμδ ελ πις και
 προ στα σι α των πι ζων μη μδ πα ρι δης την
 δε η σιν το συμ φε ρον ποι οι η η σο ον

Ο υ δεις προ στρε χων ε πι σοι κα τη σχυ με
 νος α πο σδ εκ πο ρευ ε ται αγ νη Παρ θε νε Θε
 ε ο το κε αλλ αι τει ται την χα ριν και λαμ βα
 νει το δω ρη μα προς το συμ φε ρον της αι τη σε ε
 ω ως

Μ ε τα βο λη των θλι βο με νων α παλ λα γη
 των α σθε νων των υ παρ χδ σα Θε ο το κε ε Παρ θε
 νε σω ζε πο λιν και λα ον των πο λε μδ με νων η η
 ει ρη νη των χει μα ζο με νων η η γα λη νη η
 μο νη προ στα σι α των πι στω ω ων

Ὁ ἱερεὺς· Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ

οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρασ χριστιανῶν ὀρθοδόξων, καὶ κατὰπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια, πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων δυνάμεων Ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, ἐφ' ὅσον δὲν ἐμνημονεύθη ἐν τοῖς ἅνω)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, (τοῦ Ἀγίου τῆς ἡμέρας, ἐὰν ἐορτάζεται) καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων· ἱκετεύομέν σε, μόνε πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οἱ χοροὶ ἐναλλάξ τό· Κύριε, ἐλέησον, τετράκις ἀνὰ τρίς.

Ὁ ἱερεὺς· Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιланθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Εἵτα, ἀποπληροῦμεν τὰς λοιπὰς ᾠδὰς τοῦ Κανόνος.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος πλ' Νη

Π αἰ αἰ δεσ Ε βραιων εν κα μι ι νω κα τε
 πα τησαν την φλο γα θαρ σα λε ως και εις δρο σον το
 πυρ με τεβαλ λον βο ω ωντες ευ λο γη τος ει Κυ ρι
 ι ε ο Θε ος εις τας αι ω νας
 Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας
 Φ ω ως η τε κς σα Θε ο το ο κε σκο τι
 σθεν τα με νυ κτι α μαρ τη μα των φω τα γω γη σον

και βλαβης και κιν δυ υ νων και πει ρα σμων με λυ τρω
σαι α με τρη τω σ ε λε ει

Ὡδὴ ἡ. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος πλ. Νη

Τον εν Ο ρει α γι ω δο ξα σθε εν τα και εν
Βα τω πυ ρι το της Α ει παρθε ν τω Μω υ ση
μυ στη ρι ον γνω ρι σαντα α Κυ ρι ον υ μνει τε και
υ περ υ ψ ε τε εις παν τας τας αι ω νας

Υπερ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Δι α σπλαγχνα ε λε ες σ παρ θε ε νε μη πα
ρι δης σε μνη πον τ με νον με σα λω βι ο τι κων
κυ μα των αλ λα δι δ ο μοι οι χει ρα βο η θει ας κα
τα πον τ με ε νω κα κω σε σι τ βι ου

Υπερ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Πε ρι στασεις και θλιψεις και α να αγκαι ευ ρο
σαν με α γνη και συμ φο ραι τ βι ου και πει ρα σμοι

με παν το θεν ε κυ κλω σα αν αλ λα προ στη θι μοι Δ

και αν τι λα βε ρ μ ε τη κρα ται α σκεπη ν

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι ν

Ε ν ταις ζα λαις ε φευ ρον σε λι με ε να εν ταις

λυ παις χα ραν και ευ φρο συ νην ν και εν τοις νο σοις τα

χι νην βο η θει α αν και εν τοις κιν δυ νοις Δ ρυ στιν

και προ στα α τιν εν τοις πει ρα τη ρι οις ν

Κ αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας τω ναι ω

νων α μην ν

Χ αι ρε θρο νε πυ ρι μο ρ φε Κυ ρι ι ου χαι ρε

θει α και μαν να δο χε στα μνε ν χαι ρε χου ση λυ χνι α

λαμ πας ασ βε στε ε χαι ρε των πα ρ θε νων Δ δο ξα

και μη τε ε ρων ω ρα ι σμα και κλε ος ν

έτερα θέσις: ν ω ρα ι σμα και κλε ος ν

Ὁδὴ θ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος πλ' α̣ Γα ρ

Ε^{Γα} ξε στη ε πι του τω ο ου ρα νος ^{ρδ} και της
γης κα τε πλα γη τα πε ρα τα ο τι Θε ος ω φθη τοις
^{Νη}
^{Γα} αν θρωποις σω μα τι κως ^{ρδ} και η γα στη ρ σου γε γονεν
^{Γα} ευ ρυ χω ρο τε ρα των ου ρα νων δι ο σε Θε ο
^{Νη} ^{Γα} το κε Αγ γε λων και αν θρωπων τα ξι αρ χι αι με
γα λυ νου σι ^{ρδ}

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας ^{ρδ}

Π^{Γα} ρος τι να κα τα φυ γω αλ λην α γνη ^{ρδ} που προσ
^{Νη}
^{Γα} δρα μω λοι πον και σω θη σο μαι που πο ρευ θω ποι αν δε
^{ρδ} ^{Νη}
ε φευ ρω κα τα φυ γην ^{ρδ} ποι αν θερ μην αν τι λη ψιν ποι
^{Γα} ^{Πα} αν εν ταις θλι ψε σι βο η θον εις σε μο νην ελ πι ^{Νη}
^{Γα} ζω εις σε μο νην καυ χω μαι και ε πι σε θαρ ρων κα
τε φυ γον ^{ρδ}

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας ^{ρδ}

Ο^{Γα}υκ ε στιν α ριθ μι σα σθαι δυ να τον ^{Γα}με
γα λει α τα σα θε ο νυμφευ τε και τον βυ θον τον α
νε ξε ρευ νη τον ε χει πειν ^{Γα}των υ περ νυν θαν μα
των σδ των τε τε λε σμενων δι η νε κως τοις πο θω σε
τι μω σι και πι στει προ σκυ νσ σιν ως α λη θη θε
ου λο χευ τρι αν ^{Γα}

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι ^{Γα}
Εν υ μνοις ευ χα ριστοις δο ξο λο γω ^{Γα}και γε

ραι ρω το α μετρον ε λε ος και την πολ λην δυ να μιν
σδ πα σιν ο μο λο γω ^{Γα}και τας ευ ερ γε σι ας σδ

ας υ πε ρε κε νω σας εις ε με κη ρυτ τω με γα

^{Γα}λυ νω ψυ χη τε και καρ δι α και λο γι σμω και γλωσ

ση παν το τε ^{Γα}

Και νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α μην ^{Γα}

T^{Γα} ην δε η σιν μδ δε ξαιτηνπε νι χραν^ζ και κλαυθ
 μον μη πα ρι δης και δα κρυ α και στε ναγ μον αλλ αν τι
 λα βδ μδ ως α γα θη^{Γα} και τας αι τη σεις πλη ρω σον^{Νη}
 δυ να σαι γαρ παν τα ως παν σθε νδς Δε σπο τδ Θε δ
^{Νη}μη τηρ ει νευ σεις ε τι μον νον προς την ε μην οικτραν
 τα πει νω σιν^ζ

Καὶ εὐθύς, τό·

A ξι ον ε σιν ως α λη θως μα κα ρι
 ζειν σε την Θε ο το ο ο ο κον^Δ την α ει μα κα
 ρι ζον και πανα μω μη τον^Δ και μη η τε ρα τδ δ
 Θε δ ημων^ζ

T ην τι μι ω τε ε ραντων Χε ρδ βιμ^ζ και εν δο
 ξο τε ε ρα α αν α συ γκρι ι τως των Σε ρα
 φιμ^ζ την α δι α φθο ο ρως^κ Θε ον Λο γον τε
 κδ δ σαν^κ την ον τως Θε ο το ο κον σε με γα
 λυ νο μεν^ζ

Καὶ θυμιᾷ ὁ Ἱερεὺς τὸ θυσιαστήριον καὶ τὸν ναόν, ἢ τὸν οἶκον
ὅπου φάλλεται ἡ Παράκλησις· καὶ ἡμεῖς φάλλομεν τὰ παρόντα
Μεγαλυνάρια.

Τ ἦν υ ψη λο τε ρα αν των ου ρα νων και κα
θα ρο τε ραν λα μπη δο ο νων η λι α κων τη ην λυ
τρω σα με νην η μα ας εκ της κα τα ρας την Δε σποι
ναν τς κο σμς υμ νοι στι μη σω μεν

Α πο των πολ λω ων μς α μαρ τι ων α σθε
νει το σω ω μα α σθε νει μς και η ψυ χη προς σε
κα τα φε ευ γω την Κε χα ρι τω με ε νην ελ πις
α πηλ πι σμε ε νων συ υ μοι βο η θη σον

Δ ε σποι να και Μη τη ηρ τς Λυ τρω τς δε ξαι
πα ρα κλη σεις α να ξι ι ων σω ν ι κε των ι ι να
με σι τευ σης προς το ον εκ σς τε χθεν τα ω Δε σποι
να τς κο σμς γε νου με σι τρι α

Ψ αλ λο μεν προ θυ υ μως σοι την ω δην νυν τη
πα νυμ νη η τω Θε ο το κω χα ρμο νι κως με τα

τὸ Προδροὸς καὶ πάντων τῶν Ἀγγέλων
 σωπεῖ Θεοτοκείῃ ἡσάει ἡ μᾶς
Α λαλαχέων ἁσέβων τῶν μη προ
 σκυνῶν τὴν εἰκόνα στήν σε πτηνότητι
 ἡσάν ὑποὸ τὸ Ἀποστολὸν Λακαίε
 ῶν τὰ τὴν Ὀδηγητρίαν

Τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Εἶτα·

Π ασαι τῶν Ἀγγελων αἰσραται Προδρο
 με Κυβρις Ἀποστολῶν ἡδωδε
 κας οἱ Ἀγιοὶ Πάντες μετὰ τῆς Θεοτοκο
 κῆ ποιήσατε πρεσβεύειν εἰς τὸ σωθῆναι
 ἡμᾶς

Ὁ ἀναγνώστης·

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.
 (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
 ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι
 καὶ ἰάσαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἰχθὺς ἁγία Γα φ

Εἵτα μνημονεύει ὁ ἱερεὺς, δι' οὓς ἡ παράκλησις γίνεται, καὶ ἡμεῖς μεθ' ἐκάστην αἵτησιν ψάλλομεν τὸ Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (ὀνόματα).

39

ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου· ὑπὲρ τοῦ ἰλεων, εὐμενῆ, καὶ εὐδιάλλακτον, γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέφει καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην· καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ἔτι δεόμεθα, ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν· καὶ ἰλεως, ἰλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεῶσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἄσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον **γ'.** Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς ποιεῖ ἀμέσως τὴν Ἀπόλυσιν.

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

[Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν] Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητροῦς· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἁσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· **(τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ)**· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης· τοῦ ἁγίου **(τῆς ἡμέρας),** καὶ πάντων τῶν

ἀγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.
Τῶν Χριστιανῶν ἀσπαζομένων τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου,
ψάλλονται τὰ παρόντα Τροπάρια.

Ἐξαποστειλάρια τῶν Παρακλήσεων, ἀναλυτικῶς, ὡς ψάλλονται
παρ' Ἰωάννου Ἀρβανίτου.

Ἦχος Γα ρ

Α πο στο λοι εκ πε ρα α α α α τω
ω ω ω ω ω ω ν π συ υν α θροι οι σθεν
τε ε ες εν θα α α α δε Γεθ ση μα
νη τω χω ρι ι ι ι ι ω ω ω ω ω ω
ω κη δευ σα α τε μϝ ϝ ϝ το σω ω ω ω
μα και συ Γι ε και αι Θε ε ε μϝ πα ρα
α λα α βε μϝ ϝ ϝ το πνε ε ε ευ μα
Ο γλυ κα σμος των Α γγε ε ε ε ε
ε λω ω ω ω ω ω ν τω ων θλι βο με ε
ε νων η η χα ρα Χρι στι α νων η προ
στα α α α α α α τι ι ι ι ι ι ις Παρ
θε νε ε μη τη η ηρ Κυ ρι ι ι ι ου
αν τι λα βϝ μϝ ϝ και ρυ υ υ σαι τω ων

αι ω ω νι ω ω ων βα σα α α ανων

K αι σε με ε σι τρι αν ε ε ε ε ε

ε χω ω ω ω ω ω ω προ ος τον φι λα α

α αν θρω πο ον θε ον μη μ8 ε ε λεγ ξη

τας προ α α α α ξει ει ει ει ει ει εις ε

νω πι ον τω ω ων Α γγε ε ε ε λων πα ρα

κα λω σε ε ε Παρ θε ε νε βο η η θη η

σον μοι οι οι εν τα α α α χει

X ρυ σο πλο κω τα τε πυ υ υ υ υ ρ γε

ε ε ε ε ε ε και αι δω δε ε κα

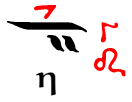
τει ει ει χε πο ο ο ο λης η λι ο

στα λα κτε θρο ο ο ο ο νε ε ε ε ε ε

ε κα θε δρα τ8 βα α α σι λε ε ε ε ως α

κα το νο η η τον θα α αυ μα πω ως γα

λ8 8 χεις το ο ον Δε σπο ο τη η η η η

Ὁ ἱερεύς· Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ
Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.